

det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen sige, at hans Partis Forslag er udmærket til at drive Agitation paa blandt Vælgerne, saa vil jeg dertil sige, at jeg tror, at Vælgerne kan bedømme de Ting, der er kommet fra den Side. Der er fra den Side kommet mange Forslag, der er udmærkede til Brug i Agitationen, men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at Forslagene kan gennemføres i det virkelige Liv, og jeg tror, at Vælgerne er blevet skuffet fra den Side saa tidt, at de ikke paa ny lader sig skuffe.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg vil begynde med at takke det ærede Medlem Hr. Mads Larsen for de Udtalelser, han forleden fremsatte angaaende Loven af 1917. Disse Udtalelser bar jo tydeligt Præg af den Erfaring og det Kendskab, det ærede Medlem baade gennem Administrationen og som Formand for en Husmandskommission har faaet til denne Lov og til den Maade, hvorpaa den er blevet ført ud i Livet. Det forekommer mig, at disse Udtalelser vejer tungt overfor hele den Agitation, der er blevet drevet mod denne Lovgivning baade fra radikal og socialdemokratisk Side, en Agitation, der jo har været særlig ivrig og paagaende i de sidste Aar. Jeg tror ogsaa, at hvis de Ændringsforslag, som nu er stillet af den højtærede Landbrugsminister, bliver gennemført, er der nogen Mulighed for, at der netop om dette Spørgsmaal vil blive Ro, og at vi vil blive fri for denne Agitation, saaledes at de to Principper, der her er Tale om, kan faa Lov til at arbejde ved Siden af hinanden, og at vi saaledes i Tidens Løb kan faa at se, hvilket Princip der vinder den største Tillid og den største Tilslutning ude omkring i Befolkningen, og dette vil vel dog til syvende og sidst blive det afgørende og ikke den Agitation, der er drevet. I øvrigt skal jeg ikke forlænge Diskussionen, det afgørende bliver Forhandlingerne i selve Udvalget og det er jo nu Hensigten fra alle Sider, tror jeg at turde sige, at vi i Udvalget skal naa til Enighed, hvorfor der ikke er særlig Grund til at gøre det vanskeligere, end det er i Forvejen.

Jeg maa dog gøre nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Olufson, som forekommer mig at være i høj Grad mærkelige. Det ser noget mærkeligt ud, at han angriber Forhøjelsen fra 6 000 til 8 000 Kr. for den forrentningspligtige Del af Byggelaanet, naar man som Medlem af Jordlovsudvalget har set, hvorledes det ærede Medlem Hr. Olufson i Ud-

valget stod overfor disse Forslag, idet han gik med til, at hele Jordlovsudvalget uden Spor af Bemærkninger godkendte disse Ændringsforslag. Jeg staar her med et Referat fra det Møde i Jordlovsudvalget, hvor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen som Formand for dette Udvalg fremsatte en Redegørelse for disse Forslag, og dette Referat slutter med, at da Formanden henstillede til Udvalget, at det skulde godkende disse Ændringer, saa tiltraadtes de enstemmigt uden Spor af Indvendinger. Naar det er Tilfældet, bliver man lidt tvivlende med Hensyn til, hvorledes man egentlig skal opfatte det ærede Medlem Hr. Olufson. Det er jo muligt, at det ærede Medlem har en Broder Mika, som den Dag er optraadt i Jordlovsudvalget, og at det er det ærede Medlem selv, der er til Stede her, og at der derfor kan fremkomme Uoverensstemmelser mellem de to Personer. Jeg tror, at det dog har nogen Betydning ogsaa overfor dette Ting, at der bliver gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem, der har siddet i Jordlovsudvalget og fuldkommen saglig og upartisk har været med til at administrere disse Love, er gaaet med til at indstille disse Ændringer til Gennemførelse, det har sikkert større Betydning end de Udtalelser, han har fremsat her i Tinget, og jeg tror, det støtter os og udvider Muligheden for, at Resultatet af Udvalgsarbejdet kan blive Enstemmighed.

Dernæst ankede det ærede Medlem meget stærkt over Forøgelsen af Landbrugets Prioritetsgæld, det betød noget særdeles slemt, næsten noget værre end det gamle Hoveri, og det ærede Medlem Hr. Bording støttede disse Udtalelser i Gaar. Det er i Virkeligheden mærkeligt at se den Slags Udtalelser fra Socialdemokraternes Side, de er af en saadan Art, at man egentlig skulde tro, det var en af Frederik den Sjettes Raadgivere, som stod frem og vilde give Raad i saa Henseende. Det havde været naturligt, om en af Frederik den Sjettes Raadgivere havde sagt noget i Retning af, at man maa forhindre, at Landbruget faar Adgang til Kreditmidler, og hvis der i Landbrugsbefolkningen er Tilbøjelighed til at bruge disse Kreditmidler for stærkt, maa det være en Statsopgave at forhindre noget saadant. Det faktiske Forhold ude omkring er dette, at man den lette Adgang til Kreditmidler er en af Hovedbetingelserne for, ja, en af Hovedaarsagerne til hele den landbrugsøkonomiske og landbrugstekniske Udvikling, der er foregaaet i de to sidste Menneskealdere. Det er jo en Kendsgerning.